

[Bertel Dahlgaard.]

faktisk tiltrænges, at der er en tredje magt, som sørger for lidt balance i tingene. Så kommer vel også engang den dag, da man finder de samarbejdsformer, som gamle fordomme hindrer nu.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Må jeg i anledning af det ærede medlem hr. Oluf Pedersens udtalelse sige, at det, jeg har refereret her, er oplysninger, som jeg har fået, og som jeg har brugt på samme måde, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen har brugt oplysninger og tal, der er tilflydt ham.

Hvad det ærede medlem hr. Carl P. Jensen angår, mener jeg, at det er ganske forkert, at man bare tager sådanne enkelte tal, men ikke tager alle de andre forhold med, som spiller ind, nemlig hele sociallovgivningen, skattelovene, reglerne for husleje o. s. v. Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen mente, at man ville blive forbavset, hvis man hørte en radioudsendelse som denne i Sovjetunionen. Jeg har nu ikke talt om radioen; jeg talte om at holde tale derovre. Det er muligt, at man, hvis man derovre hørte det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, ville tro, at det var en støjsender. Men à propos radio — det er jo almindelig kendt, at den danske radio har haft 2 mand i Sovjetunionen for at optage reportager derfra, og der kommer også repræsentanter til Danmark fra Sovjetunionen for at optage lydbilleder herfra, så der er i hvert fald ingen grund til det sortsyn, som blev lagt for dagen af det ærede medlem hr. Carl P. Jensen.

Til statsministeren vil jeg gerne sige, at mine bemærkninger om opfyldelse af den handelsaftale, der var truffet, aldeles ikke var nogen anklage mod regeringen eller statsministeren. Jeg har ikke den opfattelse, at statsministeren er gået ind for at få tilvejebragt en sådan aftale for så bagefter at komme hjem og sabotere den. Mine udtalelser er da også gået i en helt anden retning, og jeg forstår slet ikke, hvorfor ministeren er så fornærmet. Det, jeg har peget på, er, at der i erhvervslivet findes folk i monopolstillinger, som modsætter sig, at handelsaftalen opfyldes, og jeg forstod, at statsministeren har de

samme betænkeligheder, som jeg har. Hvordan får man dem, der ser en privat interesse i at sabotere handelsaftalen, til at bøje sig og opfylde det, vi alle ønsker i den forbindelse: at handelsaftalen efterleves til gavn for vort land, for produktion og beskæftigelse?

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg tror, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard temmelig bevidst har misforstået mig, for jeg har ikke talt så aktivt om den liberale front, at det ligefrem skulle være udtryk for nogen virkelig dyb tro på, at den eksisterede. Jeg synes ærligt talt, man ville være lidt småt kørende, hvis det opfattedes sådan af nogen af os efter forløbet af debatten i dag.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen spørger: hvad nu, hvis der kommer nye vanskeligheder? Ja men skal vi ikke vente, til de kommer? Skal vi ikke se, om de skulle komme? Er der nogen grund til at tage dem på forskud? Jeg begriber ikke rigtig det ærede medlems synspunkt i denne sammenhæng, for det ærede medlem sagde, at hvis vanskelighederne kommer, er det altså det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der bestemmer, om et valg skal komme eller ej. Ja, det er da kun under én forudsætning, nemlig den, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen heller ikke i en sådan situation vil bestille noget; ellers er det da ikke det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der bestemmer det. (*Erik Eriksen:* Så bliver det altså mig, der bestemmer det!). Jeg synes, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen går ud fra som givet, at hvis der kommer fremtidige vanskeligheder, skal han i hvert fald ikke være med til at løse nogen af dem; han vil holde sig i baggrunden. Jeg har meget tilovers for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, men lad nu være at gøre det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard større, end han er, for jeg er bange for, at han ikke rigtig kan tåle det.

Det ærede medlem hr. Aksel Møllers bemærkninger generede mig en lille smule, for jeg mener ikke, det kan siges, at jeg har svigtet noget løfte, der er givet her i tinget. Vi havde i 1955 de aftaler, som skabte forbindelsen mellem det radikale venstre, socialdemokratiet og det ærede